

SOČA

Izhaja trikrat na teden v šestih izdankih, in sicer: vsak torek, četrtek in soboto, jutranje izdaje opoldne, večerne izdaje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilogi in s „Kažipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h ali gld. 6 60
pol leta 6 „ 60 „ 3 30
četrt leta 3 „ 40 „ 1 70

Posamične številke stanejo 10 vin.
Od 23. julija 1902. do preklica izhaja ob sredah in sobotah ob 11. uri dopoludne.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez depozitane naravnost se ne osiramo.

Ogledi in posvetila se računajo po pet-vestih ali tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje drke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoludne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorice. Dopisi n. se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le uredništvu.

„PRIMOREC“

Izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1 60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Namski ulici; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. lv. Meljavec) tiska in zal

„Krojaška zadruga“ — propadla.

Na občnem zboru 17. avgusta je denarničar najprej naznanil, da pozneje pretita račune za l. 1903. vključno do 1. maja in od 2. maja do 17. avgusta, — potem pa rekel: „Za sedaj vam omenim sledeče številke, ki naj vam predotijo približno vrednost današnjega blaga.“

Ko sem pozival v „Soči“, naj priobčijo obljubljene račune, so se v prvi nepremisljeni brbljavosti zagovorili, da so jih že priobčili. Ti računi naj bi bili torej one številke, katere je denarničar omenil „za sedaj“ le mimogrede! — No v zadnji „Gorici“ so pa vendarle povedali resnico, namreč, da tistih računov nečesto priobčijo. — Zakaj ne? No, ker jih v celoti nimajo, a tisto, kar imajo, bi kavce le še bolj kompromitovalo. V enem letu ali pa v dveh, ko se jim zopet zljubi, sklicati občni zbor, se pa marsikaj pozabi, da bodo lože brili osle s svojimi itak prevrnimi ovčicami, — kake nadzorujoče oblasti, kakor se vidi, se jim pa itak ni treba bati.

Kavci, ki bljuvajo ogenj in zveplo na bivšega poslovođjo, so sami dokazali s svojimi računi za l. 1902., da jim je zapustil gosp. Bisail lepo, aktivno trgovino, ki je imela se tisto leto naravnost krassen promet. — Toda Centrifuga ni imela že v mesecu januarju nič nujnejšega posla nego da je naperila proti „K. z.“ naravnost uničevalen aparat... tožbe, rubežni, bobna. Jaz sem dejal, da je naredila Centrifuga zločin proti zadrugi in da bi bila njena dolžnost, lepo tiho izplačati zapadle račune, pa bi se bila K. z. brez hrupa kmalu osvobodila sitnih upnikov, in med temi tudi Centrifuge. — Da je Centrifuga zares zagrešila škandalozen, sramoten čin, evo dokaz iz računov, priobčenih v klerikalnih listih.

K. z. je imela 31. decembra 1902. te-le dolgove:

Izposojil (Centrifuga) . . .	K 43.127-86
Upniki	73.251-94
Ziostali davek	1.003-19
Skupaj	K 117.442-99

„K. z.“ kot t. ka je imela proti svojim upnikom 117.442 K 99 v dolgov. To je sicer že lepa svota, ali vendar Centrifuga se ni smela tožiti, ako ni nameravala zadruge uničiti, kajti proti tem dolgovom je imela pa tako-le pokritje:

Vrednost blaga (kakor ga sami postavljajo v raču)	K 125.705-24
Oprava	2.998-62
Dolžniki	20.434-58
Naložen denar	444-—
Postna hranilnica %	4-55
Gotovina in prehodni znesek	1.002-20

Skupaj . . . K 150.589-19

Junstvo zadrugnikov okroglo . . . 30.000-—

Torej pokritja okroglo . . . K 180.000-—

Ako je imela „K. z.“ po tem klerikalnem računu nasproti dolgovom okroglo 62.000 K prebitka vključno z t. j. da bi pokazali bivšega poslovođjo kolikor mogoče v črni luči, vprašam: kaj zlodja se je mudilo prav Centrifugi, da je že meseca januarja ona prva tožila zadrugo za okroglo 42.000 K?!

Ta tožba je bila naravnost zločin nad ubogo „K. z.“ ter je vzročila vse poznejše kalamitete, ki so bile dragoceni dokazi klerikalne nesposobnosti v zadrugništvu in narodnem gospodarstvu v obče, v trgovini pa — kar škandalozen pojav, ki bi imel za vedno uničiti kredit slovenskega imena v goriskem mestu.

Vsak cepec bi moral vedeti, da s tako tožbo je napravljen zadrugi začetek žalostnemu koncu. Ako bi tožili kaki dunajski židje, katerim so Centrifugarji privoščili zgubo, to bi se ne bilo tako zlo, kajti končno bi se denar našel, židje bi bili plačani, a v trgovskem svetu bi ostala zadruga še vedno zapisana, da uživa kredit ter naročila plačuje, sicer z majhnimi težavami, kar pa opravičuje slučajno slabo leto, toda plačuje! — Ali ker ni tožila kaka pluja trdka za neplačano blago, marveč domač denarni zavod, ki je kreditoval, da se je blago plačevalo, in to zavod, ki hoče biti centralna organizacija klerikalnih zadrug, med temi tudi „K. z.“, — ko torej skrbna klerikalna mamica izroča svoje ljubljeno dete sod-

nijskemu biraču, — o, to pa je moralo napraviti v trgovskem svetu senzacijo, da konsternacijo, med upniki pa poplah, da so z veliko večjo pravico lahko skočili na noge ter zahtevali svoj denar!

Senzacija vsled te tožbe na okroglo 42.000 K je bila toliko večja, ker je bilo znano, da je K. z. plačila že ustavila, — ker sta imeli obe načelstvi vsak dan burne seje (in obe načelstvi se smatrate lahko kot jedno samo, saj so v obeh isti ljudje, ki bi imeli varovati zdaj koristi zadruge, zdaj pa Centrifuge!) in konec vseh razburjenj istega tedna je bil ta, da so se pokazali na prej mrkih ustnicah zopet zadovoljni smehljaji, kakor da so oni odkrili kalifornijske zlato rudnike, iz katerih vse poplačajo ter ostane še vedno vsi milijonarji. — Kaj so iztuhli? Evo:

Centrifuga je sklenila, izplačati vse sitne upnike, ki se oglašajo, obenem pa takoj iztožiti svojih 42.000 K.

In vsak trezen človek, ki je izvedel o tej tožbi (kar je bilo kavcem grozno neljubo, ker so jo hoteli na tihem skuhati!), si je lomil glavo z vprašanji: Ali so kavci znoreli, da tirajo K. z. v konkurs, člane načelstva in nadzorstva pa v luknjo? Saj vendar ne tožijo in ne delajo velikih troškov le „za špas“, marveč si hočejo prav zaresno zagotoviti svojih 42.000 K z rubežnijo in če treba s prodajo na bobnu? — In ako bi Centrifuga, kakor je želela, lepo na tihem iztožila in zarubila vse blago, ki bi gotovo ostalo njena last, kakor kaže poznejši postopek (o tem pozneje!!!), ker je imela na razpolago sodnega cenilca, ki je cenil na samih 44.030 K zalogo, katero cenijo kavci sami dosti nad 100.000 K, in bi vsled tega zgubili do 73.000 K vsi upniki — ali „dunajski židje“, ki se kavcem nič ne smilijo, narobe: so jim zgubo privoščili!!! — vprašam: Ali kavci menijo, da bi ostala taka kupčijska mahinacija brez posledic v kazenski dvorani? Na tako nečuten način oškodovani upniki bi si že znali pomagati, da bi prišli vsi člani načelstva in nadzorstva na zatožno klop, ali tudi gospodom pri Centrifugi bi se ulegli kaj neprijetnega pripetiti, kajti tožba je bila podana sporazumno med možakarji, ki vodijo oba prizadeta zavoda.

Vsakdo, ki je danes član kake zadruge, mora vedeti, da zadrugni zakon zahteva napoved konkursa v položaju, v kakršnem se je po tisti tožbi nahajala K. z., ali pravzaprav, da je bila tožba Centrifuge za 42.000 K odprto zrelo naravnost v konkurs. Ako bi bila K. z. dopustila Centrifugi rubežen vsega svojega imetja, da bi bili upniki — nakrat neprijetni dunajski židje!! — zgubili terjatve za blago, katero bi bilo skoro zastoj padlo v bisago Centrifuge, vprašam: ali bi to ne bila goljufija najsravnostnejše vrste, ki bi bila za vedno uničila kredit itak dovolj diskreditovani manifikturni trgovini v Gorici?

Da se vse to takrat ni zgodilo, je — o domisljavec!... — moja zasluga. Kavci so molčali kakor grob o tisti tožbi na 42.000 K, ker so hoteli lepo na tihem izvesti svoj namen. Ali jaz sem slučajno nekaj malega izvohal, kar mi je šinilo le slutnja v glavo, — in šel sem na okrogno sodnijo, kjer sem se pri vložitvi prepričal o vsej prebriski resnici, namreč, da jo C. res tožila za okroglo 42.000 K. — Napravil sem že vlogo z zahtevo na otvoritev konkursa, ali sem jo odtegnil, — pa ne na prigovor dr. Frankota, kakor so pisali kavci, marveč vsled tega, ker ni bila hitra menična, marveč navadna tožba ter je bil šele razpisan prvi narok na dan 5. februarja. Takoj pa sem pisal priporočena pisma Centrifugi in „K. z.“, naznanivši, da mi je tožba znana, in opozorivši, da ta tožba kliče konkurs nad zadrugo in nesrečo na nje načelstvo, in zahteval sem, da se mora tožba odtegniti, ker sicer bom zahteval jaz otvoritev konkursa in kazensko preiskavo.

Vsled tega mojega kcraka, ki je bil pač dovolj lojalen, dasi odločen, kakor bi si morda nikdo drugi ne upal storiti, je našla tista tožba povsem drugačniso pot, t. j. C. je izplačala vse upnike ter potem sama kot edina upnica vse zarubila ter potegnila v svojo bisago.

Člani načelstva K. z. so bili sprva v velikih skrbih, da jih ne vtaknejo v luknjo. Toda bili so potolaženi, da v Gorici ni sodnikov, ki bi jih za kaj takega obsodili, ako bi državno pravdnništvo tudi tožilo. Na to je

Trije mušketirji.

Napisal Alexandre Dumas.

(Dalje.)

»Čakajte vendar, gospod, čakajte vendar,« pravi kralj, »ne pustim vas dolgo čakati.«

Res se je sreča nagnila na drugo stran, in ko je kralj pričel svoj dobiček zopet izgubljati, se ni jezil, da igra — če se smemo poslužiti igralskega izraza, katerega izvor nam ni znan — Karola Velikega. Kralj torej ostane za nekaj trenutkov in spravi v žep denar, ki je ležal pred njim in bil večidel dobiček.

»La Vieuville,« pravi, »zasedite moj prostor, kajti govoriti mi je z gospodom de Tréville o neki važni reči. Ah!... pred seboj sem imel osemdeset cekinov; stavite isto svoto, da se oni, ki so izgubili, ne bodo mogli pritoževati. Pravičnost nad vse!«

Nato se obrne h gospodu de Tréville in odide z njim proti oknu.

»Torej, gospod,« nadaljuje, »vi pravite, da so gardisti Najeminentnejšega iskali razpora z vašimi mušketirji?«

»Da, sire; kakor vedno.«

»In kako se je stvar pripetila, povejte, kajti znano vam je, moj ljubi kapitan, da mora sodnik slišati oba zvona.«

»Ah, moj Bog, na najbolj priprost in najbolj naraven način! Trije moji najboljši vojaki, katere Vašo Veličanstvo pozna po imenu in katerih udanost ste

pripoznali več kakor enkrat in katerim, kakor morem kralju zagotoviti, je njihova služba zelo na sreč; trije moji najboljši vojaki, pravim, gospodje Athos, Porthos in Aramis, so hoteli z nekim mladim Gaskoncem, katerega sem jim priporočil šele danes zjutraj, napraviti zabaven izlet. Za izlet je bil določen, kakor se mi zdi, Saint-Germain, in dogovorili so se, da se sestanejo pri samostanu bosonožcev, kjer so jih zmotili gospod de Jussac in gospodje Calusac, Bicarot in še dva druga gardista, ki gotovo niso prišli v tako velikem številu brez slabih namenov proti zapovedim.«

»Ah! ah! vi ste mi vdahnili novo misel,« pravi kralj: »brezdvomno so prišli, da bi se bili sami.«

»Jaz jih ne maram ovajati, sire, ampak prosim Vaše Veličanstvo, naj premisli, kaj more pet oboroženih mož početi na tako samotnem kraju, kakor je okolica samostana bosonožcev.«

»Da, vi imate prav, Tréville, vi imate prav.«

»Ko pa so zagledali moje mušketirje, so izpremenili svoje misli ter osebno sovraštvo zapostavili polkovnemu, kajti Vašemu Veličanstvu ni neznano, da so mušketirji, ki služijo kralju in nikomur razun kralju, naravni sovražniki gardistov, ki služijo kardinalu.«

»Da, Tréville, da,« pravi kralj melanholično, »in zelo žalostno je, verjemite mi, gledati na ta način dve stranki v Franciji, dva vladarja v kraljestvu; toda vse to preneha, Tréville, vse to preneha. Vi torej pravite, da so pričeli gardisti boj z mušketirji?«

»Jaz pravim, da se je pripetila stvar najbrže tako, a ne prisegam. Znano vam je, kako težko je

spoznati resnico, in če človek ni obdarovan s tem občudovanja vrednim instinktom, ki je vam pridobil ime Ludovik XIII. Pravičnik...«

»In vi imate prav, Tréville, toda vaši mušketirji niso bili sami, še neki otrok je bil pri njih.«

»Da, sire, in neki ranjeni mož, tako da se trije kraljevi mušketirji, izmed katerih je bil eden ranjen, in jeden otrok niso samo branili napred, peterim kardinalovim gardistom, ki slovejo za najboljše borilce, ampak so jih celo pobili na tla.«

»Toda to je vendar zmaga!« vsklikne kralj ves žareč, »popolna zmaga!«

»Da, sire, popolna, kakor ona na mostu Cé.«

»Štirje možje, med njimi jeden ranjen in jeden otrok, pravite?«

»Komaj mladenič; ta se je pri tej priliki vedel celo tako izborno, da si jemljem prostost, priporočiti ga Vašemu Veličanstvu.«

»Kako se zove?«

»D'Artagnan, sire. To je sin jednega izmed mojih najstarejših prijateljev, sin moža, ki se je z vašim očetom kraljem slavnega spomina bojeval v državljanski vojski.«

»In vi pravite, da se je ta mladi mož vedel izvrstno? Pripovedujte mi to, Tréville; znano vam je, da ljubim opise bitk in bojov.«

In kralj Ludovik XIII. si ponosno pogladi brko in se postavi kot borilec.

»Sire,« prične Tréville, »kakor sem vam rekel, je gospod d'Artagnan še skoro otrok, in ker nima časti biti mušketir, je bil oblečen moščansko; ker so gar-

predsednik Bajt brezskrbneje stopal po Gorici ter govoril ljudem, ki so ga kaj popravševali: „E, kaj mi hočejo! Otroke naj mi vzamejo, drugega itak nimam nič zgubiti.“ — To je živa resnica! Predsedniku K. z. v slučaju potrebne odgovornosti bi ne bilo mogoče nič drugega vzeti nego nekaj otrok, ako bi jih rad oddal. Kaj čuda, da je kot predsednik z lahkoto podpisal vse, kar so zahtevali od njega. In tako je izjavil 1. maja tudi na zapisnik v sodniji, da bi nikdo ne dal 44.000 K za blago, s katerim se se zdaj ponasajo, da je med brati vredno nad 100.000 K. Tako je dopustil, da je prevzela C. vse blago za 55.000 K brez javne dražbe, — in končno je podpisal še tisto pogodbo, s katero „K. z.“ obstoja brez novčica imetja edino še formalno in v knjigah Centrifuginih dolžnikov.

Na informacijsko vprašanje dunajske tverde, kakoršnih dobivam mnogo, sem odgovoril „Creditoren-Verein“ tisto „Vertrauliche Nachricht“, s katero so kavci že toliko bobnali. Ali kaj sem povedal? Suho in kratko dejstvo, da je C. tožila za 42.000 K, da bo 5. maja narok in da ostali upniki zgube vse, ako se C. na tihem polasti vsega zadruginega imetja. Umevno, da so se takoj oglasili in zahtevali plačilo „Gorica“ je izbleknila, kako velik strah so imeli pred že spisano vlogo upnikov, naj se odpravi konkurs in odborniki — denejo pod ključ. Strah je bil opravičen! Dunajčanje znajo drugače zahtevati, in klerikalni protektorji goriski vedó prav dobro, da bi dosegli svoj namen, ako drugače ne, tudi cez njihove glave. — V strahu pred luknjo in konkursom je C. končno vendar izplačala vse upnike ter postala jedina upnica, še več: od 2. maja naprej je jedina lastnica vsega imetja.

Kaj pa je bilo treba vsega tega križvega pota, zvezanega z ogromnimi troški? Da ni bilo tise nesrečne tožbe, bi stala K. z. danes prosta na mnogo boljših nogah nego jo kažejo danes zmedeni Centrifugini računi!

Naprednjaki smo drugače molčali o K. z., v naših listih ni bilo ni érke proti njej, podpirali pa smo jo s kupovanjem enako kakor poprej. Lojalnišega postopanja si ni mogó misliti.

Ako bi bilo kaj podobnega v naprednih zavodih, joj, to bi kavci planili po nas, in priobčevali bi poleg infamnih lažij še... pozive z obrazci vred, kako naj člani odpovedujejo deleže, kakor so storili brez slehernega povoda celo proti uzorni „Trgovsko-obrtni zadrugi“. — Kljub takemu glavnemu dejstvu se drznejo kavci brbljati o uničevalnih naklepih naprednjakov, o konkursu, kateri smo baje zahtevali mi, dočim je res, da je K. z. tirala v konkurs edino le Centrifuga. (Pride še.) A. Gabršček.

Dopisi.

Z Vipavoga. (Odgovor „Primorskemu Listu“ na uvodni članek „Liberalne veselice.“) — Dobravska veselica je skončala, kakor prva, povsem povoljno. In to jezi naše klerikalce. Jezi jih tudi, ker jim najbrže v kratkem odklenka v kriški županiji. — Stavijo jo v zgled drugim veselicam radi lepe burke: „Bucek v strahu“ in prekrasnih narodnih pesni, koje je harmoniziral g. Hubad. Kdor razume pomen in namen igre, ki je ta: da kaže, kako pobijaje anarhisti slavnatega moža, uvidi hitro, da je igra lepa burka, ki dopada našemu ljudstvu. Dalje se zgraža na tem, da se možki na odru preobleče v žensko, kakor sé razvidi hitro iz pisave. Kaj pa je bilo in anno Domini, ko so igrali v velikem semenišču neko igro, v kateri se je oblekel semeniščnik, bodoči duhoven, v žensko. Držal se je pa takó, da je bilo tako kakor v tistih zloglasnih hišah, kakor so tistiki govorili nekoji faruceljini. Kaj poreče, kaj teče? Dreje? Slov. glas. matica, slišiš, kaj pravi glasilo vseh najhujših goriskih klerikalcev! Tvoje narodne pesmi, koje je g. Hubad harmoniziral, so ničeve, so nemoralne in Bog vedi še kaj!

Vesčaki, koji so slišali peti dobravski zbor, broječ 40 glasov, so se vsi čudili, da se se v tako malem času priučili peti tako izbornu. In soditi more le tisti, ki razume petje, a ti „Prismojenec“, razumeš bore malo. Veš tako je — kopito in nič drugače.

Veselice ni pripravilo liberalno učiteljstvo, ampak pevsko in bralno društvo v Dobravljah na Vipavskem. Učiteljstvo pa je le iz narodnega namena pomagalo pri petju in pri igri. Za red pa so skrbeli drugi. Laž je, koje izusti mogoče še kakošen klerikalec, da so skrbeli učitelji za red pri plesu.

Gospod predsednik ajdov. učit. društva ve dobro, kaj je govoril. Z njim vedo vsi, ki so ga poslušali. Zavijati po svoje se pa da, kakor je kakošnemu drago. Govor je bil izboren, a politike se ni dotaknil najmanje, v kar pričujejo lahko vsi vdeležniki. Nad član-karjem se spopolnuje ravno njegov izrek: Kogar Bog hoče pogubiti, mu zmeša pamet! Vam, dragi črnubi, Vam jo je že zmešal.

Ko govori o kaki zvezi, se mi zdi ravno tak kakor otroče. Bau, bau! Učiteljstvo čita, kar se njemu poljubi; naj bere napredne časopise pa tudi nazadnjaške, da razvidi njih lumparijo. Ljudstvo čuvali pred klerikalizmom, ter je sčasom popolnoma privedi v tabor napredka, ima napredno časopisje. Učiteljstvo ima drugo nalogo, in ta je: Mladino izobrazovati.

„Zveza učiteljskih društev“ in glasilo „Učiteljski Tovarš“ imata svojo pot začrtano. Prašala ne bodeta klerikalne generale za milostno dovolitev, kaj naj zastopata. Naredita to, kar jim stanovska dolžnost veli. Denuncirati in obrekovati ter škodovati ugledu duhovščine, gotovo nista še poskusila. Bilo pa

bi jima prav lahka naloga. — Grdo ni, kar gre skozi usta nolri, ampak kar gre ven skozi usta. — Pač pa dela to vsako klerikalno glasilo, v prvi vrsti „Primorski List“. Vidi, da se mu vdira pod nogama, pa se lovi za pene.

Klerikalci, sedaj se marsikje mogočnjaki, se ljudstvu dobrikajo, ugodijo vsem njegovim strastem ter jih se podžigajo na vse mogoče načine, da jih le pridobijo za svoje sebične namene. Ljudstvo je posebno pri volitvah to pokazalo, ker je držalo le s tistimi, ki so najbolj znali zadovoljiti njegove strasti. Naše nerazsodno ljudstvo rez veliko trpi pod vplivom klerikalizma. Bolj sebičnih namenov nima nobedna struja nego klerikalizem. On vodi ljudstvo do neznačajnosti, do propasti, kar se vidi vsaki ljubí, božji dan.

Kar se tiče končno naših in klerikalnih veselíc, o tem se ne bomo prerekali. Namen klerikalnih veselíc je prozoren ter se je o njem že dosti pisalo. Varajo se pa, ako mislijo, da s tako podlimi pamfleti, kakor je oni v „Prim. Listu“, odvrnejo od ljudstva tiste, katere bi tako radi odvrnili, v katero svrhu denuncirajo in obrekujejo na vse strani... Nikar ne misliti, da se bodo predstavljale med nami le igre à la „Lurska pastarica“ in „Sv. Neža“, o ne, marveč v vedno večji meri poskrbimo za lepe veselice z vspešnim, ki odgovarja duhu časa, ne pa s predstavami, polnimi hinavščine, poneumnega in fanatizovanja ljudstva.

Iz Ročinja. — Z zavijanjem resnice v zadnjem „Primorskem Listu“ hoče dopisnik prav imeti, da lažje udriha po meni. Dopisniku ne daja pokoja ona slama, o kateri vedno čveka, zato polaga na njo toliko važnost.

Pred kakimi 8 leti je prinesel nekdo v moj vedno odprt skedenj nekaj slame, ne da bi jaz za to kaj vedel. Če bi imel slab namen, kakor mi spodtika moj prijatelj dopisnik, ne bi jo pustil ležati do drugega dne tako, kakor je bila prinešena.

Dopisnik v predzadnjem dopisu „Primorskega Lista“ ni le povedal, da je žandarmerija zadevo te slame preiskovala, ampak naravnost trdil, da bo o tej zadevi še govoril. Ker pa ima v takih zadevah govoriti le c. kr. sodnija, zato ga pozivljam, da z vsem na dan, pa tudi s pravim podpisom!

Župan ni povzročil organistu nikake skode, če jo pa ima, si jo je le sam, ker se je trdovratno ustavjal, zidati podrti zid svoje hiše, ki leži ob cesti, ki pelje iz Ročinja na Kambresko, po nalogu županstva oz. cestnega odbora.

Dopisnik mora biti toliko neumen ali se pa le dela, da ne ve, da je sprejel gradnjo ceste iz Ročinja na Kambresko cestni odbor kanalski, ker o tem vedo že vrabci na strehah, in po takem ima le on pravico določiti, kako naj se ta cesta gradi in ne občinsko starašinstvo, na čegar sklep polaga dopisnik toliko važnost.

Ako ne bi imel cestni odbor v tej zadevi nikakega posla, ne bi prisel na lice mesta onega poderišča, ki leži ob oni cesti, dvakrat gosp. načelnik cestnega odbora, da je pregledal, kolike srokosti je tam cesta, in prvič z njim tudi gosp. nadinž. Machnitsch; zadnjič je bil poslan gosp. načelnik celo od deželnega odbora radi te zadeve.

Gospod dopisnik, laž ima le kratke noge!
Ivan Ipavec l. r., župan.

Domače in razne novice.

Akademsko fox. društvo „Adrija“ v Gorici naznanja, da bode imelo svoj II. izredni občni zbor dne 23. t. m. ob 8. uri zvečer v „Hôtelu Central“ v jedilnici na levi strani pri vходу s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo odborovo; 2. Poslovnik občnega zbora; 3. Ljudske knjižnice; 4. Akcija za slovenski gimnazij v Gorici; 5. deželne podpore; 6. Slučajnosti. — Vabijo se vsi člani, staresine, ustanovniki, podporniki in učiteljsvo, da se v obilem številu udeležijo tega izrednega občnega zbora. Vsi gostje dobrodošli!

Premeščen je sod. avskultant g. Jos. Levpušček iz Pučja v Rovinj.

Jutri v Devin! — Opozarjamo z nova na veselico društva „Ladija“ v Devinu, ki se bode vršila jutri. Čisti dobicek se porabi v pomoč teli potrebniemu šolskemu vrtcu v Devinu; zato je namen veselice vzvišen, v narodnem pogledu svet, zato pa je tudi upati, da bo udeležba na jutrišnji veselici jako lepa, tako da bo gmotni vspeh zadovoljiv Kdor ne more priti na veselico, naj se spomni „Ladije“ s prispevkom!

Učimo se v tem oziru od Lihov, ki ves jako požrtvovalno delajo za svojo „Lego“, ki je naperjena proti naši šolski mladini. Za „Lego“ nabirajo jako pridno in za „Lego“ med njimi vsakdo daruje svoj prispevek. Delajmo tudi mi tako za naše šolske potrebe! V tem pogledu je med nami še premalo požrtvovalnosti!

Veselica „Ladije“ ima biti vesel pojav v narodnem gibanju vrlih Devincev, zato pris-kotimo jim na pomoč!

Dobro lekeljo nam je dalo v sredo drž. pravdnistvo z zaplembo, ko smo poročali same istinite reči, katere so uganjali laski visokosolci iz Avstrije v Vidmu in Čedadu. Zaplemba je bila nam naznanjena precej pozno, šele ob 1½, kar menda kaže, da si gospodje niso bili kar precej na čistem, ali bi zaplenili in kaj bi zaplenili. Vse je bilo sestavljeno previdno, in če smo menda cesarjevo ime v zaplenjenih vrstah le markirali, pa bi ne bili našli nikakega povoda za zaplembo, in svet bi bil vedel, s kom so „častili“ laski visokosolci v Čedadu avstrijskega cesarja. Mi smo tega mnenja, da tudi res ni bilo nikakega povoda za zaplembo, in je bila ista le posledica nervoznosti visoke gospode, katera se je poloti vselej, kadar jej

(Dalje v prilogi.)

disti gospoda kardinala spoznali njegovo veliko mladost, in še več, ker ni bil mušketicr, so ga pred napadom pozvali, naj se odstrani.

»Tukaj torej vidite, Tréville,« ga prekinde kralj, »da so bili oni, ki so napadli.«

»Čisto gotovo, sire, tu ni nikakega dvoma več; pozvali so ga torej, naj se odstrani; toda on jim je odvrnil, da je mušketicr po sreči, ki mu bije samo za Njegovo Veličanstvo, in da se bode torej bil skupno z gospodi mušketicrji.«

»Hraber mladenič!« zamrmra kralj.

»Res je ostal z njimi; in Vaše Veličanstvo ima v njem jako hrabrega bojovníka, ker on je bil tisti, ki je zadal Jussacu, katerega se vse boji, oni strašni sunek, ki spravlja gospoda kardinala v tako jezo.«

»On je rnil Jussaca?« zakliče kralj, »on, otrok! Tó je nemogoče, Tréville.«

»To je resnica, kakor imam čast pripovedovati Vašemu Veličanstvu.«

»Jussaca, jednega prvih borilcev v kraljestvu!«

»In vendar je našel svojega mojstra, sire.«

»Jaz hočem videti tega mladega moža, Tréville, jaz ga hočem videti, in če je možno zanj kaj storiti, torej dobro! pobrigava se zanj.«

»Kdaj ga Vaše Veličanstvo izvoli zaslišati?«

»Jutri opoldne, Tréville.«

»Ali naj ga pripeljem samega.«

»Ne, pripeljite mi vse štiri skupaj. Vsem naenkrat se hočem zahvaliti; udani možje so redki, Tréville, in udanost je treba poplačati.«

»Opoldne, sire, bomo v Louvru.«

»Pripeljite jih po malih stopnicah, Tréville, po malih stopnicah. Kardinalu ni treba vedeti...«

»Da, sire.«

»Saj veste, Tréville, edikt je vedno le edikt; in poleg tega je prepovedano biti se.«

»Toda ta bitka je nekaj, kar se od dvoboja popolnoma razlikuje; to je pobjed, in dokaz obstoji v tem, da je pet gardistov gospoda kardinala stalo proti trem mojim mušketicrjem in gospodu d'Artagnanu.«

»To je res, pa je brezpomembno,« odvrne kralj; »vsejedno pridite po malih stopnicah.«

Tréville se nasmehne. Toda ker je bilo zanj veliko že to, da je spravil tega otroka do tega, da se je uprl proti svojemu mojstru, se kralju spoštljivo pokloni in z zadovoljstvom poslovi.

Še isti večer so bili mušketicrji obveščeni o časti, ki jih je doletela. Ker so kralja že dolgo časa poznali, se zaradi tega niso razburjali; toda d'Artagnan je v svoji gaskonski domišljiji že videl, kako se mu bliža njegova sreča, in prebil noč v zlatih sanjah; in zjutraj je bil že ob osmih pri Athosu.

D'Artagnan je našel mušketicrja popolnoma oblečenega in pripravljenega za odhod. Ker je bil obisk pri kralju določen šele za opoldne, so sklenili s Porthosom in Aramisom, da pojdejo na igrišče blizu luxembourških konjarn igrati neko igro z žogo: Athos ga povabi, da bi šel z njimi, in dasi ni znal te igre, katere se ni vdeležil še nikdar, sprejme povabilo, ker ni vedel, kaj naj počne s svojim časom od komaj devete ure zjutraj tja do poludneva.

Mušketirja sta bila že na mestu in sta igrala. Athos, ki je bil jako izvežban v vseh telesnih vajah, se postavi z d'Artagnanom proti njima kot nasprotna stranka. A dasi je igral z levo roko, opazi takoj pri prvem gibljaju, da je njegova rana še preveč sveža, da bi mu dovolila tako vajo. D'Artagnan ostane torej sam, in ker je menil, da je preokoren, da bi moral igrati pravilno partijo, prično drug drugemu metati

žoge brez vsakih pravil. Toda žoga, ki jo je vrgla Porthosova herkulaska roka, prileti tako blizu d'Artagnanovega obličja, da mladi mož prične misliti, da bi v slučaju, če bi ga bila zadela, z njegovo avdienco pri kralju pač ne bilo nič, kajti potem bi se težko mogel kralju predstaviti. Ker je bila po njegovi gaskonski domišljiji od te avdience odvisna vsa njegova bodočnost, se Porthosu in Aramisu uljudno pokloni, rekoč, da se zopet vdeleži partije, ko bode mogel z njima tekmovali, ter si poišče prostor izven igrišča, in sicer na galeriji.

Nesreča je hotela, da je bil med gledalci neki gardist Njegove Eminence, ki je bil še ves razburjen vsled včerajšnjega poraza svojih tovarišev, in ki je trdno sklenil, vporabiti za maščevanje prvo priliko, ki se mu ponudi. Mislé torej, da je ta prilika prišla, pravi svojemu sosedu:

»Ali ni čudno, da se ta mladi mož boji žoge, dasi je brezdvomno mušketicrski novinec.«

D'Artagnan se okrene, kakor bi ga bila pičila kača, in se ostro ozre v gardista, ki je izrekel te nesramne besede.

»Prokleta!« pravi oni, izzivalno si vihaje svoje brke, »glejte me, kakor dolgo hočete, mladi gospodič; kar sem rekel, sem rekel.«

»In ker je to, kar ste rekli, čisto jasno in vaše besede ne potrebujejo nikakega pojasnila,« odvrne d'Artagnan tiho, »vas prosim, da mi sledite.«

»In kdaj?« vpraša gardist z istim zaničljivim obrazom.

»Takoj, če vam je prav.«

»In vi pač veste, kdo sem?«

»To mi je čisto neznano in me tudi malo zanima.«

»Tu pa nimate prav, kajti če bi vedeli moje ime, bi se vam mudilo nekoliko manj.«

Na stanovanje in hrano

sprejme boljša obitelj 1 gospoda ali 2 dijaka iz boljše družine. — Naslov pové upravnništvo.

Dr. Marij Bresca

kirurški zdravnik

naznanja, da je otvoril svoj ambulatorij v pritličju hiše št. 8. na cesti Frana Josipa, kjer zdravi posebno bolezni v grlu nosu in ušesih. — Sprejema od 10—11 dop. in od 3—4 pop.

Trgovski pomočnik

rešč slovenskega, laškega in nemškega jezika, v starosti ne čez 25 let, vojašine prost, se sprejme takoj v trgovino na debelo

Vaso Petričič — Ljubljana.

Podpisani priporoča slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo

prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, različne moke iz Majdičevega mлина v Kranju, nadalje ima tudi raznovrstne pijače, n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goružice (Senz), Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo mlo ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po mornih cenah.

Z odličnim spoštovanjem
Josip Kutin,

trgovec v Slemenški ulici št. 1

v lastni hiši kjer je »Trgovska obrtna zadruga«

Veliki požar!

zamore se lahko in naglo pogasiti samo s

Smekalovimi
brizgalnicami

nove sestave, koje od desne in leve strani vodo vlečejo in mečejo. V vsakem položaju delujoče kretanje brizgalnice nepotrebno!

R. A. Smekal
Zagreb,

skladišče vseh gasilnih predmetov, brizgalnic, cevi, pasov, sekiric, sekalk in gospodarskih strojev.

1129 odlikovanj 11

se priporoča slavnemu občinstvu iz mesta in dežele.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladničar v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za urmanee, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Pouk daje gospa
v glasovirju, citrah
= in angleščini, =

(angleško le nemščine veščim). Pride poučevati tudi na dom. Pismene ponudbe je pošiljati pod naslovom M. H. na upravnništvo tega lista, kjer se tudi dajo natančnejša pojasnila.

Dve hiši na prodaj

na Solkanski cesti (od mitnice do Solkana) blizu bodoče železnične postaje in arsenala. Hiši ste dve- in trinadstropne s kletjo in obsežnim dvoriščem, vrtom in hlevi. — Ponudbe na naše upravnništvo.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča

pristna bela
in črna vina
iz Vipavskih,
Istriaških,
Burlanških,

briskih, dal-
matinskih in
Istriaških
vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogorske monarhije v solih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.

Cene zmerno Postrežba poštena.

Gospica,

katera je z dobrim vspehom absolvirala trgovski tečaj in že službovala kot knjigovoditeljica, išče službo kot

komptuaristinja.

Zmožna je nemškega in slovenskega jezika ter stenografije.

Ponudbe je pošiljati pod »R. M.« na upravnništvo tega lista.

Na prodaj posestvo.

Podpisani proda, ali dá za več let v najem mlin s 4 kamni na stalni vodi. Z mlinom je združena hiša s 4 sobami, kuhinjo, kletjo in hlevom. Pred hišo se nahaja lepa senožet, konec senožeti je stopa za ječmen, za hišo lepa njiva; vse v najboljem stanu, par minut od žel. postaje sv. Križ-Cesta, na lepem krasnem kraju. Mlin ima veliko mēlje ter dela noč in dan. S tem se oddá tudi konja, en voz za vožnjo moke in vse mlinsko orodje za ceno 5000 kron. Prodá se tudi na obroke za več let; obroke lahko predlaga kupec sam.

Ustmene ali pismene ponudbe do konca tega meseca na lastnika Frana Mihelja, mlinar, pošta sv. Križ-Cesta na Vipavskem.

V pokojenec

star 36 let, išče službo pri kaki trgovini, podjetništvu, v kaki tovarni ali pri kakšni drugi obrti. Vešč je slovensčine in nemščine v besedi in pisavi in nekaj laščine. — Naslov pové naše upravnništvo.

Naznanilo in priporočilo.

Podpisani uljudno naznanjam slav. občinstvu, da sem prevzel poleg zalogo vrhniškega piva s 1. septembrom t. l. tudi zastopstvo in zalogo trdke:

W. Jochmann (lastnik André Jochmann)

valjčni mlin v Ajdovščini.

Z ozirom na splošno pripoznanje izborne mlinarske izdelke te domače trdke ter računajoč na dosedanje naklonjenost slav. občinstva, se tudi v tej novi stroki posebno gg. trgovcem in pekarnam iz mesta in dežele toplo priporočam, ter obljubljam točno in solidno postrežbo.

Josip Rovar,

zastopnik vrhniške pivovarne in W. Jochmannovega valjčnega mlina.
Gorica, Rabrtišče sl. 20 in 22.

J. Medved

naznanja, da otvori v Gorici tekom meseca oktobra novo-

založeno trgovino

z gotovimi oblekami

v bivši Vrtni ulici št. 38. (Cervo Giuseppe Verdi) nasproti kavarni Schwarz, poleg glavne pošte. Trgovina bode v velikem dunajskem slogu.

Hamburg-Amerika Linie

Največje
najstarejše
parobrodno
društvo
na
svetu.

Njega
parobrodje
obsega
280
velikanskih
parnikov.

v Ameriko zanesljivo v 6 dnevih
direktna, najhitrejša prekomorska vožnja z brzoparniki
iz Hamburga v Novi York ali pa v Halifax.

Brezplačna vsakovrstna pojasnila daje od visoke vlade potrjeni zastopnik:

Hamburg-Amerika Linie

Fr. Seunig v Ljubljani

Dunajska-cesta št. 31 poleg velike mitnice ali šrange.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov. 1902. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po 5 %. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila: na vknjižbo po 5 1/2 %, na varščino ali zastavo 6 %, na menice 6 %, s 1/2 % uradnino. Glavni deleži koncem leta 5 1/2 %. Stanje 31. dec. 1902. (v kronah): Člana 1853 z deleži K = 129.025. — Hranilne vloge 1.479.006.70. — Posojila 1.443.030.10 — Vrednost hiš 142.643 (v resnici so vredne več). — Reservni zalog 68.050.90.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

SLAVIJA
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko-narodno upravo.
Vsa pojasnila daje:
**Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši
Gospodskih ulicah števil. 12.**

Zavaruje poslopja in premišnino proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljše sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnokoristne namene.

J. Zornik Gorica, Gosposka ulica števil. 7.

Priporočam toplo sorojkom svojo zalogo modnega blaga:

Za dame:

Krasne okraske za obleke, trakove, svilene zadnje novosti za bluze, pajčolane, pasove, predpasnike, rokavice, nogavice, dežnike, solnčnike, bluze, čevlje, vse potrebščine za obleke, kakor: podloge, sukanec, svilo, gumbe, vezenja, zaponke itd.

Za gospode:

Raznovrstno belo in barvano perilo najboljše vrste, jopice za hribolazce, kolesarje, veslarje; zadnje novosti ovrtnic, ovrtnikov, zapetnic, nogavic, rokavic, hlačnikov, čepic, čevljev, dežnikov itd.

Opozorja

prečastite dame, na svojo veliko zalogo obče priznana najbolj modrecev vsake cene.

Za birmance

in otroke: rokavice, nogavice, pajčolane vsake vrste, obleke, čepice, razno perilo.

Za slavnosti

in druge veselice; vsakovrstne narodne trakove, kojim preskrbi na zahtevo vsakovrstne napise.

Cene brez vsake konkurence.

Mizarska zadruga v Gorici (Solkan)

Naznanja slavnemu občinstvu, gospodom trgovcem in založnikom pohištva, da ima

veliko zalogo

veliko zalogo

izgotovljenega pohištva vseh slogov

v Solkanu pri Gorici.

v Solkanu pri Gorici.

Naznanjamo, da smo prevzeli dosedanje trgovino pohištva trdke Ant. Černigoja v Trstu, Via Piazza vecchia št. 1, katero bomo vodili pod enakim imenom.

Kar ni v zalogi, se izvrši točno po naročilu v najkrajšem času.

Cene zmerne.

Delo je lično ter dobro osušeno.

Christofle & Co.

c. in kr. dvorni založniki

Heinrichhof Dunaj I. Opern Ring 5.

Teško posrebrnjeno

namizno orodje in posodje vseh vrst
(žlice, vilice, noži itd.)

Pripoznanji najboljše izdelke izredne trpežnosti.

Največja izbira najlepših modelov.

Ilustrovan cenik na zahtevanje.

Vsi Christoflovi izdelki imajo v jamstvo svoje izvirnosti vtisneno gornjo varnostno znamko in ime Christofle.

Ranjenja

vsake vrste naj se skrbno varuje pred vsako nesnago, ker vsled te vsaka majhna ranitev lahko nastane velika, težko ozdravljiva rana. Že 40 let je odkar se imenuje meščno mazilo, **praško domače mazilo** priznано kot zanesljivo obvezno sredstvo. To mazilo varuje rane, olajšuje vnetja in bolečine, hladi in pospešuje celjenje in zdravljenje.

Razpošilja se vsak dan.

Proti naprej poslanemu znesku K 3-16 se pošilja 1/2 skatljice ali K 3-36 1/2 sk., ali K 4-60 1/2 sk., ali K 4-96 1/2 sk. franko na vse postaje avstro-ogerske monarhije. — Vsi deli omota imajo postavno deponirano varstveno znamko.

Glavna zaloga

B. Fragner, c. kr. dvorni založnik, lekarna „Pri črnem orlu“

Praga, Mala strana, na voglu Spornikove ulice št. 203.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogerske. — V Gorici v lekarnah Cristofolletti, Giliubich, Pontoni in Girone II.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirsberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetinjice. — Rožni veneli. — Mašne knjižice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce pejmih s in trgih ter na deželi. 2 35 8

C. kr. privil.

civilna, vojaška in uradniška krojačnica
M. Poveraja v Gorici
na Travniku št. 5.

Se dobivajo vsakovrstna moderna sukna kamgarn, piquet lastink, adria, ševjot itd., blaga iz avstrijskih in inozemskih tovarn ter gotove obleke, perilo vseh vrst in spadajoče priprave k parnim oblekam za vsaki slani. Blago na meter in gotove obleke se prodajajo tako po ceni, da je z mojo trgovino nemogoča vsaka konkurenca.

Obleke vsake mode od 5 do 9 let K 6-40 in više
vrhne suknje vsake mode 9 15 8-50
za častilo duhovščino 24—
blatce 28—
Haveloke in sobne plašče 15 K naprej.

Za dame in gospice:

Haveloke 25 K
Sako in pelegrine 9
V slučaju da se kaj ne dobi v zalogi po zahtevi, se izvrši točno po naročilu.

Razprodaja dežnikov!

Cena vžigalice

1 orig. zaboj s 500 zavitki (normal) K 48—
franko Ljubljana, 2% popusta.

VŽIGALICE
družbe sv. Cirila in Metoda
Zaloga pri Iv. Perdani v Ljubljani
**MAL POLOŽI DAR
DOMU NA ALTAR!**
Te vžigalice
so pridružbi sv. Cirila in Metoda
v LJUBLJANI.

1 orig. zaboj s 500 zav. (Flaming) K 52—
franko Ljubljana, 2% popusta.

Prva kranjska z vodno silo na turbino delujoča tovarna stolov Fran Švigelj

na Bregu, p. Borovnica, Kranjsko

priporočam sl. občinstvu, prečast. duhovščini, imeteljem in predstojnikom zavodov in šol, krčmarjem in kavarnarjem, ravnateljstvom uradov, gg. brivcem itd.

natančno in trpežno izdelane
stole, fotelja, vrtno stole, gugalnike, naslonjače itd. itd.

Blago je izdelano iz trdega, izbranega lesa, poljubno likano ali v naravni barvi imitirano.

Največja izbira stolov, naslonjačev in gugalnikov iz trstovine.

Na željo pošlje trdka najnovejše obširne cenike z nad 80 slikami, iz katerih je razvidna oblika blaga in cene, zastoj in franko.

Naročevalcem na debelo se dovoli znaten popust.

Doslej je izšlo v zalogi
„Goriške Tiskarne A. Gabršček“
v Gorici

7 knjig „Dena slovanskih povestij“

8 8

- I. knjiga: 1. Figura. — 2. Iz križarskih bojev na Poljskem. — 3. Slepčevodja. — 4. Slika iz gladnih let. — 5. Slovaške sličice. — 6. Ada. 7. Očenaš. — 8. Sovražnik. — Cena K 1—
- II. knjiga: 1. Mati in sin. — 2. Vsakdanji dogodki. — 3. Ded Liben. — 4. Sanjarije in resničnost. — 5. Na brodu. — 6. Zlatija, vojaška nevesta. — 7. Žyvila ali moč domovinske ljubezni. — 8. Črnogorski stotnik. — 9. Odrtnik. — 10. O Hiljakih. — Cena K 1—
- III. knjiga: 1. »Prokleti ste...!« — 2. »Kadar pridem z vojne!« — 4. Pomladni mraz. — 5. Slike. — 6. »Narodne pripovedke«. — Cena K 1-20
- IV. knjiga: 1. Rusinja. — 2. Prve rože. — 3. Mala igra. — 4. Stara pestunja. — 5. Maščeval se je. — 6. Jetnikovi otroci. — Cena K 1-20
- V. knjiga: 1. Lux in tenebris lucet. — 2. Moč ljubezni. — 3. Že zopet. — 4. Glasovi iz groba. — 5. Noč v gozdu. — 6. Izdajalec. — 7. Gozd šumi. — 8. Dva hazarja. — Cena K 1-20
- VI. knjiga: 1. Črtice z ogljem. — 2. Ta tretja. — 3. Poroka po pomoti. — Cena K 1-20
- VII. knjiga: 1. Bolnik. — 2. Dež. — 3. Svetla prikazen. — 4. Pripovedka o ošabnem Ageju. — 5. Stari oče Zahar. — 6. Gorolomov. — 7. Strašna osveta. — 8. Dva sina. — 9. Zakaj? — Cena K 1-20

»Vence slov. povestij« prinaša prevode iz ruščine, poljščine, češčine, slovaščine in srbohrvaščine. — Izlaja v nedoločenih rokih.

Kdor naroči po pošti, naj pridene 25 din. za poštnino.

Pošilja se jedino po povzetju ali naprej poslanim zneskom.

Na zahtevanje pošiljamo cenik naše književne zaloge.

Zahtevajte

moj ilustrovani cenik z več kakor 500 podobami od ur, zlatih, srebrnih in muzikalčnih predmetov, katerega pošilja zastoj in poštnino prosto

Hanns Konrad,

tvornica ur in eksportna hiša
Mest. št. 249. — (Česko).

Novost! Fotografije,

zdelane navadno in v najmodernejšem stilu, akovane „Imperial“ platino bromit, priporočam

A. Jerkič,

odlikovan fotograf v Gorici,
Gosposka ulica 7.

Vsakdo naj si ogleda izložbo, naj primerja izdelke z izložbami konkurenčnih trdk in naj sodi.